

end den i § 54 angivne, svarende til, hvad der nu gælder for anpartsselskaber.

Det er i *stk. 1* foreslået, at Finanstilsynet kan tillade en anden form for opløsning. Dette kræver, at foreningen udarbejder en afviklingsplan, der kan godkendes, og at depotselskabet erklærer at ville hæfte for al gæld.

Depotselskabet skal i medfør af § 74, nr. 1, påse, at indløsning af medlemsandele foretages i overensstemmelse med lovens og vedtægternes bestemmelser herom.

Når indløsning af andele foretages korrekt, og lovens bestemmelser i øvrigt overholdes, bør der ikke være risici for depotselskabet ved at erklære at ville hæfte for eventuelle krav.

Den endelige opløsning kan efter *stk. 2* først finde sted, når der foreligger erklæring om, at al gæld er betalt. For skattepligtige foreninger eller afdelinger skal der inden den endelige opløsning foreligge bekræftelse fra told- og skattemyndighederne om, at de ikke har krav mod foreningen eller afdelingen.

Til §§ 56 og 57

Bestemmelserne svarer til §§ 55 og 56 i den gældende lov.

Til § 58

Fusion af to eller flere foreninger eller afdelinger er kun gyldig med Finanstilsynets tilladelse. Finanstilsynet har som grundlag for sin tilladelse stillet krav om, at aktieselskabslovens kapitel 15 om fusion var iagttaget. Således udarbejdes en fusionsplan, fusionsredegørelse og vurderingserklæring af en uafhængig vurderingsmand. Investeringsforeningen skal sørge for offentliggørelse herom i Statstidende og fremlægge materialet på foreningens kontor.

Der er herved lagt vægt på, at der til grund for Finanstilsynets tilladelse ligger en procedure, der er almindeligt anerkendt til sikring af foreningens kreditorer, herunder investorer. Det foreslås, at denne praksis lovfæstes.

Endelig har investeringsforeningerne ønsket mulighed for at foretage spaltning af en investeringsforening, typisk ved at foreningens enkelte afdelinger ved spaltning bliver selvstændige investeringsforeninger eller overgår til en anden forening. Som grundlag for godkendelse af en sådan spaltning af en investeringsforenings afdelinger til selvstændige foreninger har Finanstilsynet, svarende til hvad der gælder ved likvidation og fusion, stillet krav om, at aktieselskabslovens kapitel 15 om spaltning var iagttaget.

Det foreslås derfor, at regler svarende til denne praksis indsættes i loven, idet det forudsættes, at en forening, der ikke er opdelt i en afdeling også kan spaltes.

Det bemærkes, at fusion henholdsvis spaltning i selskabsretlig forstand ikke i alle tilfælde indebærer en fusion henholdsvis spaltning i skattemæssig henseende. Fusionsloven indeholder ikke regler om skattefri spaltning af investeringsforeninger. For investeringsforeninger, der er opdelt i afdelinger, kan skattepligten imidlertid bedømmes for hver afdeling for sig.

Til kapitel 9

Investeringsforeningers anbringelse af midler og likviditet m.v.

Til § 59

Bestemmelsen i § 59 svarer til § 20 i den gældende lov, bortset fra redaktionelle ændringer.

Investeringsforeninger kan i dag anbringe midler i finansielle instrumenter efter regler fastsat i Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 455 af 19. juni 1990 om investeringsforeningers adgang til at anbringe midler i finansielle instrumenter samt indgå termisforretninger. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i § 20, stk. 1, nr. 1, sidste pkt., i den gældende lov om investeringsforeninger, der er baseret på direktiv 85/611/EØF. Hjemlen til at udstede bekendtgørelsen er nu indsat i *stk. 3*.

Til §§ 60, 61 og 62

Bestemmelserne svarer, bortset fra få redaktionelle ændringer, til §§ 21, 22 og 23 i den gældende lov.

Til § 63

I medfør af den gældende lov om investeringsforeninger kan placeringsgrænserne i lovens § 20, stk. 2, § 21, stk. 1 og 2, samt § 22, stk. 1 (lovforslagets § 59, stk. 2, § 60, stk. 1 og 2, samt § 61, stk. 1), overskrides, såfremt dette følger af kursstigninger på de værdipapirer, der indgår i formuen, eller udnyttelse af tegningsrettigheder knyttet til værdipapirerne i formuen eller af formuens formindskelse som følge af indløsning.

Reglen har hidtil ikke fundet anvendelse på placeringsgrænserne i relation til placering i obligationer udstedt af realkreditinstitutter og lignende kreditinstitutter, jf. den gældende § 21, stk. 3 (lovforslagets § 60, stk. 3), og Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 620 af 21. september 1989 om investeringsforeningers placering af formuen i realkreditobligationer,